

'SNEEUWWITJE'

Hard anti-sprookje

In de grimmige versie is plaats voor fysiek en verbaal geweld. Foto Reyer Boxem

Vijf jaar geleden opende het NNT het seizoen met een grimmige versie van Alice in Wonderland, dit jaar wordt Sneeuwwitje, een anti-sprookje met een grote rol voor dansers van Club Guy & Roni.

Regisseur en tekstschrijver Ko van den Bosch laat een hedendaags prinsesje wakker worden in een wereld waarin eeuwige schoonheid, zelfverrijking, en egoïsme gewoon zijn. Stiefmoeder, een rol van Tamar van den Dop, is alleen maar met zichzelf bezig: slang en sloerie tegelijk. In haar bastion, ver verheven boven het 'gepeupel', kijkt ze neer op haar volk.

De buitenwereld wordt bewoond door murw geslagen individuen, een aantal dwergen en een jager, die het 'gewone' leven draaiend houden. En dan besluit Sneeuwwitje, kwetsbaar neergezet door Charlie Chan Dagelet, hoopvol en naïef, om in dit vijandige universum op zoek te gaan naar een beter bestaan.

Het NNT heeft het totaaltheater omarmd. Dansende lijven die meer zeggen dan woorden, een fraaie belichting en een kunstig opgebouwd decor. Met eenvoudige middelen – takken die een bos simuleren- wordt veel effect gesorteerd.

Sneeuwwitje overrompelt, maar kent ook zwakke momenten. Niet alle spelers weten raad met de taal van Van den Bosch. Daar ligt een verbeterpuntje: schrappen in de niet altijd even sterke tekst. Lies Schut